

עין משפט
נר מצוה

י"א א [מיי] פ"ט מהל'
גדרים הל' ח' טוש"ע
י"ד ס' רץ סעיף יא:
יב ב ג מיי פ"ה מהל'
גדרים הלכה יג ופ"ט
הל' יד סמג לאוין רמב
טוש"ע י"ד סימן רטו
סעיף יב:

גב: ר"ן

הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּרְמִינוּהוּ מִן הָעֵדֻשִׁים אֲסוּר בְּאֵשֶׁשׁ יוֹרֵ וְיוֹם מַסִּי. אֲשֵׁי־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם לְדִינִן טֹלְפִי דִמְגַבְלִן וּמְטוּגֵן בִּדְבַשׁ. וּמְדַרְבֵּי יוֹסִין קַקְפִּרְדִּין לְרַבְּנָן לֹא קִשִּׁי לְדַע"צ דְּגִבִּי חֲלָב שְׂרוּ בָקוּם הֵייוּ מִשּׁוֹם דְּקֹדֶקֶן חֲלָב חֲלָב הוּא אֵבֶל אֲשֵׁשׁ־אֶע"צ דִּמְטוּגֵן בִּדְבַשׁ עֵדֻשִׁים יִינִיחוּ יוֹסִין אֲדַרְבֵּי יוֹסִין אֲדַרְבֵּי דִלִּי

הנודר מן המבושל פרק שישי נדרים

רעז"י

שנים אסור באשישים. בלחם שמעורב זו קומה של עדשים
שנים בכלל עדשים הם: ורבי יוסי מסמי. ללא היו
קשיא דרבי יוסי אדר' יוסי קשיא דרבינן אדרבינן דרבינן
אמרי אשישים בכלל עדשים ובמתניתין שרו דקאמרי קומא
לאו בכלל חלב הוא והכי נמי קשיא
לרבי יוסי דהכל מותר משום דאמרי קומא
ליה דאשישים לאו בכלל עדשים ובמתניתין
קאמר דסבירא ליה קומא בכלל חלב
הוא קיימא: קומא דחלבא. והואיל
והיו בכלל חלב להכי אסור. והכי נמי
מתרינא לברייתא בחמריה דתנא
קמא קרו ליה אשישים לפת של עדשים
ובחמריה דר' יוסי לא קרו אשישים
הלכך שרי ר' יוסי: מותר להכניס
שמן בו טעם יין. שהרי לא נדר
מטעמו של יין: ברתנ' קונס ויסיס
וענבים אלו שאיני טועם. הואיל
ואמר (א) טועם אסור בהן: וציוצא
מהן. בשמן וציוץ: גב' אלו דוקא.
דמשום אלו אסור בהן וציוצא מהן. או
דלמא שאיני טועם דוקא דמשום דלמא
שאיני טועם אסור בהן: וציוצא מהן
אי ס"ד אלו דוקא. ושאני טועם לאו
להכי תנא שאיני טועם למה לי: הא
קא משמע לן דאע"ג דאמר שאיני טועם
אי אמר אלו מיספר. ציוצא מהן אי לא
לא והכי נמי [אי הוין אמרי] ואי אמרית
שאיני טועם דוקא ואלו לאו דוקא למאי
תנא אלו [והוה מתרנין] הא קמשמע
לן אע"ג דלמא אלו אי אמר שאיני
טועם מיתסר ציוצא מהן אי לא לא
מאי: פירוט האלו. כיון דאמר אלו
שסור בחילופיהן ובגידוליהן ודייקין
מיניה הא ציוצא מהן כגון סחט משקה
מותר ושמע מינה דאלו לאו דוקא:
תריך לא תימא הא ציוצא מהן מותר
אלא הוא הדין דאפי' יוצא מהן אסור
דהא אלו קאמר ואלו דוקא. והא דלא
נקט דהיא אסור ציוצא מהן: אע"ג
עדיפא לנאשמועינן דחילופיהן. אע"ג
דלא הוו גופייהו כגידולין דמו:
שאיני אוכל ושאיני טועם. כגון
דלא אמר (א) אלו טועם משמע
דמדדכו גופייהו קאמר לפיכך מותר
בגידוליהן ובחילופיהן ודייקין הא
ציוצא מהן אסור דהא טועם מגופייהו:
קאמר אלמא דשאיני טועם דוקא:
הוא הדין דאפי' ציוצא מהן מותר:
אידיד דלא תנא דרישא יוצא מהן מותר.

מסורת הש"ס

(א) [לקמן נג:], (ב) [פסחים
ג. וש"נ:], (ג) לעיל מז. לקמן
גז. [נט.], (ד) [לעיל נא:],
(ה) [פ"ו ה"י], (ו) לעיל ע"א,
(ז) [ע"כ שייך לע"א],

הגהות הב"ח

(ח) גמ' חמרו לו כן הדבר
 יצימתי בזמן: (ג) רש"י
 ד"ה קונס וכו' הואיל ואמר
 שאיני טועם: (ג) ד"ה
 שאיני אוכל וסאיני טועם
 בגון דלא אמר אלא
 שאיני טועם דמשמע
 דמדידכו: (ד) ד"ה הוא
 הדין וכו' מותר אלא
 אידי דלא:

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

והו' מלאך בענין: ה"ש [קובץ פירות הארץ עלי ב'ו'] את ביצתם בהם מורד: זה אומר להם
 ויהי עמך דמשתק ליה דמשתק טפי להכיזי ואל את מסה מליפולין [ומשני] דלחי' טי' דחילי אלא אבד
 ויענין מליפולין גבולותין אסוקין וזי' מנה אלא מסה חסר ה"ש מליפולין טי' דחילי אלא אבד
 אוכל' שאני שום אלא מורד בחליפולין את ביצתם בהם מורד: אפי' זה אמר למר טל
 ה"ש מליפולין שאני מסה הפירות דהי' [משני] לעיל מליפולין עדיף לאשמועי' בירש' לאשור
 לסלקא דעמך [מש'] לעיל דלדורה משכבזי פי' לאשורא מליפולין מיואל' מסה וזי' אלא קמחזי
 וזי' איהי' דלי' טי' אלא מסה כ' דא עמך דלי' עדיף אל' ונחמזי מליפולין מליפולין
 ה"ש דלי' אלא אבד בחליפולין: בשר וז' עלי ב'ו' אבד' בשר' טעם. ונחמזי מליפולין טי' דלי' דמי
 ש' וז' עלי ב'ו' גי' טי' אבד' ואל מסה חסר ה"ש חסר וזי' אלהן דכלזי' מוסק' ואל' מסה: [מש'] דמי
 איהי' איהי' ואל' אלהן דכלזי' שום' טעם' מורד' ואל' מסה: אלא רבא' שחב' ביצת' פי' אלא
 וקוד' דמי' וז' אבד' ואל' אלא' פי' כשאל' שום' דוק' אלא ביצת' איהי' שום' דרדו (אסור) אלא
 חליפולין פי' א' אלא אבד' דוק' אלהן כ' ש' מורה כ' חומורה ושאני שום' דרדו (אסור) אלא

השמועין ד'חוליותין בד'ריותין. דומר הוה חסידים מן חסידותין אסור
מפני שהתמורד חתמים באסורין הנהא לני מהלשון לנתלהא לו אפי' אכתי
כפר ביואח מלך. וד' חוליותין דמלו לנדיד עתה לא הוה אפי' חסיד
מפנין ג'נדוליותין: חא שמע שאני אוכל שאני מועט ב' חא בינאמ
מפנין ג'נדוליותין: חא דמי לני דינא מנח ענין מחולותין אפי' ג'נדוליותין
למאסר הילא חסיד ואפי' דנשמע שפעת דמנחין דקאי פירשע דלמחן קר
ד' חסיד יומי דשמי דשמי גורס האסור וי' דמי' דמי' דמי' שפיר דלס
ח' יסיד דשמע דוקא אטולו חסיד מועט אכל מועט חסיד אפי' מועט מנח
אטולו מועט שני: איידר לני דסב רישא וי' אחר. משום דעדיף לנשט
ע' מעשה ואמר עלי ב'. ופציה ע' דשמה לזון חלוק בין ג'נעת טעם
ח' ודומר ב'נחת' שרופה ובציה וזי היינו יואח מלך: על מנת שאני ב'
ובכר יצא מוחן. קוסד לנרד: